PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXII — Nr. 8395 | 4 PAGINI — 30 BANI | Vineri 29 octombrie 1976

ÎNCHEIEREA VIZITEI MARELUI DUCE JEAN AL LUXEMBURGULUI

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au oferit, joi, un dejun în onoarea Alteților Lor Regale, Marele Duce Jean al Luxemburgului, și Marea Ducesă Josephine Charlotte.

În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă cordialitate, președintele Nicolae Ceaușescu și Marele Duce Jean au rostit scurte toasturi.

★

Joi după-amiază s-a încheiat vizita oficială pe care Altețele Lor Regale, Marele Duce Jean al Luxemburgului și Marea Ducesă Josephine Charlotte au efectuat-o în țara noastră la invitația președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu.

După vizita oficială în Luxemburg a președintelui Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu din anul 1972, reîntîlnirea de la București dintre șeful statului român și suveranul luxemburghez se înscrie ca un nou moment de o deosebită importanță în cronica relațiilor de prietenie dintre România și Luxemburg. Convorbirile purtate de președintele României cu suveranul luxemburghez, cu președintele guvernului și ministru al afacerilor externe din Luxemburg, au scos în relief voința celor două țări și popoare de a intensifica cooperarea reciproc avantajoasă dintre ele, de a acționa împreună pe plan internațional în vederea înfăptuirii aspirațiilor de pace și progres ale popoarelor din întreaga lume.

Ceremonia plecării a avut loc pe aeroportul internațional Otopeni, împodobit sărbătorește. Pe frontispiciul pavilionului oficial se aflau portretele președintelui Nicolae Ceaușescu și Marelui Duce Jean, încadrate de drapelele de stat ale României și Luxemburgului. Pe mari pancarte erau înscrise urări pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Luxemburg, pentru întărirea păcii și prieteniei dintre toate popoarele lumii.

Înalții oaspeți au fost însoțiți pînă la aeroport de tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu.

La sosire, o gardă militară a prezentat onorul. Au fost intonate imnurile de stat ale Luxemburgului și României. În semn de salut au fost trase 21 salve de artilerie.

În continuarea ceremoniei, președintele Nicolae Ceaușescu și Marele Duce Jean al Luxemburgului au trecut în revistă garda de onoare.

Marele Duce Jean și Marea Ducesă Josephine Charlotte și-au luat apoi rămas bun de la personalitățile române venite la aeroport.

Numeroși cetățeni ai Capitalei veniți la aeroport au salutat pe președintele Nicolae Ceaușescu și pe Marele Duce Jean, care au răspuns cu prietenie caldei manifestări făcute de bucureșteni.

La scara avionului, președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu și-au luat un călduros rămas bun de la Altețele Lor Regale, Marele Duce și Marea Ducesă.

Un grup de pionieri au oferit buchete de flori.

La ora 16,25 aeronava cu înalții oaspeți a decolat.

ATLETISMUL ROMÂNESC ÎȘI CAUTĂ CAMPIONII DE MÎINE

Vasta acțiune de depistare a talentelor trebuie să continue!

Atletismul românesc își caută campionii de mîine! Mîine și duminică, în șase orașe din țară — București, Cîmpulung Muscel, Roman, Timișoara, Cluj-Napoca și Focșani — se desfășoară etapa finală a unei vaste acțiuni de depistare și selecție a elementelor talentate pentru atletism. Începută la nivelul asociațiilor, cluburilor, continuată la nivelul județelor, campania de descoperire a unor tineri apți să pornească pe drumul performanței se înscrie ca una din primele măsuri menite să asigure revitalizarea, dezvoltarea și progresul atletismului nostru pentru recucerirea pozițiilor fruntașe ocupate la edițiile trecute ale Jocurilor Olimpice, dar pierdute la Montreal.

Inițiată și controlată de Federația română de atletism și de Sectorul tehnic al C.N.E.F.S., cu sprijinul Centrului de medicină sportivă, al Centrului de cercetări științifice și documentare și al catedrei de atletism a I.E.F.S., această veritabilă prospecție în rezervorul de talente al țării va permite unui colectiv larg de specialiști în atletism, cadre medicale, cercetători, trecerea în revistă, în cele șase centre zonale, a unui număr de aproape 2 000 de tineri, selecționați în trierile succesive anterioare. Cei mai buni dintre ei, care vor obține cele mai bune rezultate în probele atletice stabilite (alergări de viteză pe plat și garduri, alergare de rezistență, aruncarea mingii de oină), cei cu indici morfologici și funcționali deosebiți, vor fi cuprinși în secțiile de performanță ale cluburilor, urmînd să înceapă o intensă pregătire.

Subliniind seriozitatea cu care a fost privită această acțiune, proporțiile ei, trebuie să spunem că ea nu rezolvă totuși problema selecției, o activitate care trebuie considerată eficientă doar dacă este continuă. Cu gîndul la instaurarea unei noi mentalități, cu speranța că fiecare activist în domeniul atletismului va avea în permanență pe primul plan al preocupărilor problema selecției, să salutăm cu satisfacție acest prim pas, care nu va întîrzia, desigur, să-și arate roadele!

Calificarea în turul 2 al „Cupei cupelor" la baschet

UN SUCCES ȘI O OBLIGAȚIE PENTRU ECHIPA STEAUA

Învingînd pe Hapoel Gvat Yagur la un scor categoric (92—62) și promovînd în turul al doilea al Cupei cupelor, baschetbaliștii de la Steaua au demonstrat că atunci cînd își mobilizează întregul potențial, cînd luptă cu energie și luciditate, pot realiza performanțe bune. În întîlnirea de miercuri seară, echipa Steaua a jucat un baschet modern, acțiunile ofensive având frecvență, variație și precizie (s-au evidențiat **Savu, Cernat** și **Tarău**). Vorbind de eficiență, apreciem că procentajul de 54% la aruncările din acțiune este bun, mai ales dacă ținem seama de numărul mare al încercărilor de la mari distanțe. Mulțumitor este și procentajul aruncărilor libere (71%) la un număr de 28 de execuții. În sfîrșit, vom întări ce spuneam mai sus referitor la agresivitatea în apărare, care a avut o importanță determinantă asupra întregii evoluții a întrecerii, ea înviorînd jocul baschetbaliștilor de la Steaua și influențînd negativ moralul oaspeților.

Pătrunde impetuos Alin Savu, *unul din cei mai buni jucători ai echipei Steaua în meciul cu Hapoel Gvat Yagur*
Foto : Dragoș NEAGU

Prețuind victoria și calificarea formației Steaua, ne facem totodată datoria de a semnala că succesul de miercuri nu trebuie să șteargă cu buretele defecțiunile manifestate în totalitatea disputei cu Hapoel Gvat Yagur, echipă bună, dar evident mai puțin valoroasă decît Maccabi, pe care am văzut-o jucînd cu Dinamo în cadrul C.C.E. Ne referim în primul rînd la înfrîngerea la 12 puncte suferită de Steaua la Haifa, ca urmare a nerespectării indicațiilor conducerii tehnice. Atunci, cu 2,30 min. înaintea fluierului final, Steaua avea un handicap de numai 3 p și antrenorii **M. Nedef** și **Al. Fodor** indicaseră atacuri „lungi", dar jucătorii au preferat acțiuni în viteză. Nerespectarea disciplinei tactice a dus la înfrîngerea la cele 12 puncte... O altă reflecție negativă ne-a fost produsă de întîlnirea din Capitală, mai precis de comportarea sub nivelul

D. STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Simbătă și duminică, în sala Floreasca II

ULTIMELE EVOLUȚII LA FLORETĂ (m) ȘI SABIE, ÎN CAMPIONATUL PE ECHIPE

Simbătă și duminică, în sala Floreasca II din Capitală, Divizia națională A de scrimă va derula ultimele secvențe ale actualei ediții, prin desfășurarea etapei finale la sabie și floretă masculin. Deci, duminică după-amiază vor fi cunoscute echipele campioane naționale pe anul 1976 la cele două arme, după ce, cu o săptămînă în urmă, formațiile clubului Steaua au dobîndit titlurile la spadă și floretă feminin.

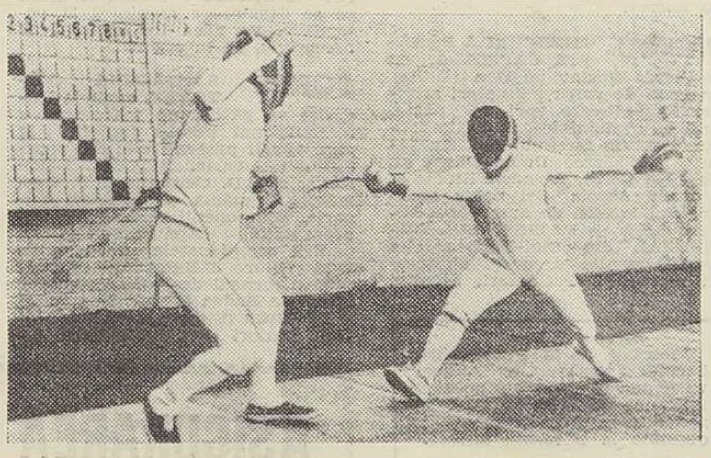

Căpitanul echipei campioane, Steaua, floretistul Mihai Țiu *(dreapta) într-un asalt cu un reprezentant al noului val,* Ernestin Mătușan *(Politehnica Iași)*

O dispută deosebit de interesantă anunță etapa la sabie unde, în urma multiplei campioane naționale, **Steaua** (în care evoluează **I. Pop, M. Mustață, Al. Nilca** și **C. Marin**, componenți ai reprezentativei României, medaliată cu bronz la J. O. de la Montreal), într-o confruntare echilibrată își vor disputa locurile pe podium formațiile **Politehnica Iași** (condusă de căpitanul echipei naționale, **Dan Irimiciuc**) și **Dinamo București** (un cvartet de tineri în frunte cu **M. Frunză** și **I. Pantelimonescu** (din lotul olimpic, de perspectivă, al țării). În întrecerea echipelor masculine de floretă, „capul de afiș" îl vor deține din nou asalturile dintre trăgătorii clubului militar (conduși de „veteranul" **M. Țiu**) și studenții de la I.E.F.S. (printre care se află **P. Kuki** și **P. Buricea**, membri ai lotului reprezentativ). Tot simbătă și duminică vor fi cunoscute și echipele care vor promova din Divizia B. Întrecerile încep de la ora 8.

Reportajul nostru

„DE CÎND JOCI DUMNEATA RUGBY?"

Am intrat în vorbă ușor. Băiatul cu ochi albaștri, îmbrăcat în uniformă de elev, este într-a VI-a, la „87". Are 11 ani și ceva. Face rugby de doi ani. Mai bine zis făcea, pentru că atunci cînd l-am cunoscut, se uita de pe margine la colegii săi de echipă care încercau, pe gazon, în fața lui, „toate minunile" — sau așa i se părea — cu balonul oval. Își scosese de curînd mina din ghips și nu putea — încă — face eforturi. Pentru că radiografiile ieșiseră bine, îi rugase pe medici să-i dea învoire pentru antrenament. N-o primise. Cristian Costaș venise, așa cum făcuse timp de o lună, cu brațul imobilizat, la antrenament. O lună a stat la marginea terenului, la fiecare ședință de pregătire.

— Mi-a intrat mie în suflet — *a zis* — să joc rugby și mi-ar place s-o fac totdeauna...

Antrenorii lui îl cîștigaseră, deci, definitiv, ca viitor jucător de rugby.

— Dar, dacă vă interesează problema noastră, de ce întrebați de noi, știa mari ? Veniți după amiază, pe la 4, să-i vedeți pe cei mici...

„Cei mici" ? ! *Da, într-adevăr, după „cei mici" — cum fuseseră numiți de un băiat de 11 ani — venisem la Olimpia. Aveau între 6 și 9 ani, ei, copiii lui Horia Făgărășanu, fost rugbyst timp de 22 de ani. Am aflat întîmplător de existența lor : în urmă cu vreo două luni cînd, pentru cu totul alte treburi, ajunsesem la stadionul de pe linia lui 35. Pe unul dintre pereții unui vestiar, reporterul a văzut o fotografie colorată, pe o pagină întreagă de revistă, „Miroir du rugby". Imaginea reprezenta o minge normală de rugby, dar care părea imensă, căci se afla alături de un copil îmbrăcat în echipament complet de rugby : la cei 3—4 ani ai „flăcăului" de la antipozi, mingea îi ajungea aproape pînă la briu...*

— Acum doi ani, *îi place lui Alexandru Carnabel (cel care pregătește juniorii clubului, să povestească începuturile secției celor mici de la Olimpia*, ne-am sfătuit toți antrenorii, cu conducerea clubului. Le-am spus atunci o poveste pe care am trăit-o prin '50 și ceva. M-am dus la aeroport ca să-i întîmpin pe galezii de la Swansea. Echipă de renume, cu un fundaș celebru, Terry Davies. Pe el am vrut să-l văd mai întîi. Am rămas uluit : marele Davies nu era decît un tinerel de vreo 18 ani ! L-am întrebat : „Bine, dar de cînd joci dumneata rugby ?". „De cînd mă știu, de la vreo 5 ani. Adică, joc dintotdeauna". Le-am spus colegilor :

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag. 2-3)